

Μιχαήλ Στυλιανού Ιερόπουλος
(Πεδουλάς, όρος Τρόδος, Κύπρος 29/08/1918 ή 1919 – Αθήνα 17/09/1996)

Στα 17 είχε γίνει δάσκαλος στη Φλάσσου (Κύπρος) – με το αγγλικό σύστημα είχε 'πηδήξει' τάξεις.
Στα 19 έφυγε για το Λονδίνο (Αγγλία) για να σπουδάσει Πολιτικές Επιστήμες ενώ ταυτόχρονα δούλευε ως λογιστής στο υπόγειο ζαχαροπλαστείου.

Τον βρίσκει ο πόλεμος και κατατάσσεται στον Βρετανικό Στρατό.

Βρέθηκε στην Αίγυπτο, στη Μέση Ανατολή.

Χτυπήθηκε από νάρκη.

Όταν ήρθε στην Ελλάδα πιάστηκε αιχμάλωτος στην Καλαμάτα.

Δραπέτευσε. Τον πυροβόλησαν στην πλάτη. Στην Αθήνα τη γλύτωσε ως μεταφραστής. Τον χρησιμοποίησαν οι Γερμανοί γιατί γνώριζε 7 γλώσσες: Ελληνικά, Αγγλικά, Γαλλικά, Ιταλικά, Γερμανικά, Ισπανικά, Τουρκικά, Αραβικά.

Υπηρέτησε στο Βρετανικό Στρατηγείο στο Κολωνάκι. Εκείνη την εποχή γνωρίζει τον υπασπιστή κ. Αναγνώστου (από τον Βόλο), ο οποίος αργότερα τον συστήνει στον Κωνσταντίνο Καραμανλή, στον οποίο δίδαξε αγγλικά επί σειρά ετών όταν εκείνος ήταν Υπουργός Δημοσίων Έργων το 1958 περίπου.

Ανοίγει φροντιστήριο στο Κολωνάκι τον Ιανουάριο του 1951 (στην οδό Μεθώνης).

Τον Ιανουάριο του 1956 το μεταφέρει μαζί με την οικία του στην Κυπριάδου (Βιζυηνού 10).

Ιδρύει μαζί με άλλους 20 καθηγητές-φροντιστές τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Ιδιοκτητών Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσών (PALSO) στην πλατεία Κάνιγγος (Χαλκοκονδύλη), στον οποίο διετέλεσε Γενικός Γραμματέας για πολλά χρόνια.

Ήταν επίσημος ξένος ανταποκριτής της Αγγλίας και της Κύπρου, πάντα αμισθί.

Μεταφέρει το Φροντιστήριο στην οδό Γαβριηλίδου 42 τον Ιανουάριο του 1961.

Τον Νοέμβριο του 1979 μεταφέρεται στην Παναγίτσα στην οδό Κρυστάλλη 44.

Υπήρξε καθηγητής των :

αξιωματικών στην Αστυνομία Πόλεων

γιατρών του νοσοκομείου παιδων Αγ. Σοφία (επί καθηγητού Ματσανιώτη)

των παιδιών του Δημήτρη Πικιώνη (Τάσου κλπ)

του Φιλόπουλου (ιατρός- πρόεδρος αντικαρκινικού)

του Μάκη Ρευματά, Έλσας Βεργή, Μάρως Κοντού και πολλών άλλων κατοίκων της Κυπριάδου και μη, επωνύμων και μη.

Εκπόνησε Γραμματική Αγγλικής, Γαλλικής, Γερμανικής, Ιταλικής γλώσσας με το σύστημά του.

Έγραψε μεγάλη συλλογή ποιημάτων.

Του απένειμαν πολλά παράσημα για τη θητεία του στον Βρετανικό στρατό στον πόλεμο του '40.

Του απονεμήθηκε τιμητική πλακέτα για τη συνεισφορά του ως δημοσιογράφος στην Κύπρο.

Υπήρξε εθελοντής αιμοδότης επί σειρά δεκαετιών, για την οποία προσφορά του έλαβε χρυσό και ασημένιο μετάλλιο από τον Γεώργιο Γεννηματά.

Υπήρξε προσωπικός φίλος του Μακάριου.